

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับนักเรียน)

เพื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒)

โครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ ๑ ฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงครั้งที่ ๒ ซึ่งดำเนินการโดยมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ใน พระบรมราชูปถัมภ์ โดยความร่วมมือจากคณะทำงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ และครูผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้

จุดประสงค์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนปลายทางได้ศึกษา/ทบทวนเอกสารใบความรู้ ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และใช้ในการฝึกทักษะ /ปฏิบัติงานจากใบงาน หรือแบบฝึกหัด ของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และประเมินตนเองตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ ทุกท้ายหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้เมื่อครูปลายทางได้ตรวจผลการทำใบงานในรายชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และประมวลผลการประเมินตนเองของนักเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและจัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นรายบุคคล อันจะเกิดประสิทธิผลนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กต่อไป

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน

สารบัญ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ รับผิดชอบตนเอง

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว	๑
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว	๒
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า (การติดตะขอ)	๓
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า (การติดตะขอ)	๔
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การจัดโต๊ะเขียนหนังสือและกระเป๋านักเรียน	๕
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การจัดโต๊ะเขียนหนังสือและการจัดกระเป๋านักเรียน	๖
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การจัดเก็บเอกสารส่วนตัว	๗
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การจัดเก็บเอกสารส่วนตัว	๘
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การจัดตู้เสื้อผ้า	๙
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การจัดตู้เสื้อผ้า	๑๐
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ	๑๑
ใบงานที่ ๖ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ	๑๒
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต้ม (ไข่)	๑๓
ใบงานที่ ๗ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต้ม (ไข่)	๑๔
แบบประเมินตนเองหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ รับผิดชอบตนเอง	๑๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เด็กดีมีมารยาท

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง มารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ	๑๖
ใบงานที่ ๘ เรื่อง มารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ	๑๗
ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร	๑๘
ใบงานที่ ๙ เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร	๑๙
ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องเรียน	๒๐
ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องเรียน	๒๑
ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม	๒๒
ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม	๒๓
แบบประเมินตนเองหน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เด็กดีมีมารยาท	๒๔
บันทึกการเรียนรู้ Learning Logs	๒๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ช่างคิดซ่อมแซม

ใบความรู้ที่ ๑๒ เรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ในบ้าน	๓๓
ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ในบ้าน	๓๔
ใบความรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง	๓๖
ใบงานที่ ๑๓ เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง	๓๗
ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้	๓๘
ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง ความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้	๔๐
ใบความรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้	๔๒
ใบงานที่ ๑๕ เรื่อง การซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้	๔๓
แบบประเมินตนเองหน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ช่างคิดซ่อมแซม	๔๔

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรียนรู้งานประดิษฐ์

ใบความรู้ที่ ๑๖ เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุในท้องถิ่น	๔๕
ใบงานที่ ๑๖ เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุในท้องถิ่น	๔๗
ใบความรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ประดิษฐ์กระทงสี่มุม	๕๐
ใบงานที่ ๑๗ เรื่อง งานประดิษฐ์จากใบตอง	๕๑
ใบความรู้ที่ ๑๘ เรื่อง งานประดิษฐ์ถุงกระดาษ	๕๔
ใบงานที่ ๑๘ เรื่อง งานประดิษฐ์ถุงกระดาษ	๕๕
ใบงานที่ ๑๙ เรื่อง ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้	๕๖
ใบงานที่ ๒๐ เรื่อง ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุธรรมชาติ	๕๗
แบบประเมินตนเองหน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรียนรู้งานประดิษฐ์	๕๘
บันทึกการเรียนรู้ Learning Logs	๖๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ รับผิดชอบตนเอง

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ของใช้ส่วนตัว เป็นสิ่งของเครื่องใช้เฉพาะบุคคลที่ไม่ควรใช้ร่วมกับผู้อื่นเพื่อป้องกันโรคติดต่อของใช้ส่วนตัวที่ใช้เป็นประจำ เช่น แปรงสีฟัน ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว เสื้อผ้า ถุงเท้า รองเท้า หวี แก้วน้ำ หมอน ผ้าห่ม

๑. การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว

การใช้งานของใช้ส่วนตัวอย่างถูกวิธี และการทำความสะอาดของใช้ส่วนตัวเป็นประจำ เพื่อความสะอาดถูกสุขอนามัย ใช้งานได้อย่างคุ้มค่าและประหยัดค่าใช้จ่ายไม่ต้องซื้อใหม่บ่อย ๆ ซึ่งของใช้ส่วนตัวแต่ละชนิดมีวิธีการดูแลรักษาที่แตกต่างกันดังนี้

- **แปรงสีฟัน** เป็นอุปกรณ์ทำความสะอาดฟันและช่องปากที่ต้องใช้ทุกวัน ถ้าดูแลรักษาไม่ถูกวิธี อาจเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคและส่งผลเสียต่อสุขภาพได้

วิธีการดูแลรักษาแปรงสีฟัน ทำได้โดยล้างให้สะอาดหลังใช้งานทุกครั้งไม่ควรใช้หรือเก็บแปรงสีฟันร่วมกับผู้อื่นและเปลี่ยนแปรงสีฟันใหม่เมื่อขนแปรงบาน

- **ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า เสื้อผ้า และถุงเท้า** ผ้าเช็ดตัวหลังใช้แล้วควรผึ่งแดดให้แห้งและซักอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ส่วนผ้าเช็ดหน้า เสื้อผ้า และถุงเท้า หลังใช้แล้วควรซักทำความสะอาดผึ่งแดดให้แห้ง พับหรือรีดให้เรียบร้อย แล้วแยกประเภทก่อนจัดเก็บเพื่อสะดวกในการหยิบใช้งาน และควรจัดเก็บในที่มิดชิด เช่น ตู้เสื้อผ้า ตู้ลิ้นชัก กอ่งที่มีฝาปิด เพื่อป้องกันฝุ่นละออง

- **รองเท้า** รองเท้าที่สวมใส่มีหลายประเภท เช่น รองเท้าแตะ รองเท้าหนัง รองเท้าผ้าใบ หลังใช้งานควรดูแลรักษารองเท้าตามขั้นตอนต่อไปนี้

- เคาะดินหรือฝุ่นละอองออกจากรองเท้าให้หมด
- ทำความสะอาดรองเท้าแต่ละประเภทตามวิธีการที่ถูกต้อง ดังนี้

รองเท้าแตะ ล้างให้สะอาดและนำไปผึ่งแดดให้แห้ง ถ้าสกปรกมากควรใช้แปรงพลาสติกขัดถูร่วมด้วย

รองเท้าหนัง ขัดถูด้วยครีมขัดรองเท้าหรือน้ำยาขัดรองเท้า

รองเท้าผ้าใบ ซักด้วยน้ำผสมผงซักฟอกและล้างด้วยน้ำเปล่า จากนั้นนำไปผึ่งแดดให้แห้ง

- จัดเก็บรองเท้าเป็นคู่ ๆ ในชั้นวางรองเท้า ตู้เก็บรองเท้าหรือบริเวณที่เก็บรองเท้า

- **หวี** เป็นของใช้ส่วนตัวไม่ควรใช้ร่วมกับผู้อื่น เพราะอาจติด เหา เชื้อรา หรือรังแคจากผู้อื่นได้

วิธีการดูแลรักษาหวี ทำได้โดยดึงเส้นผมออกจากหวีทุกครั้งที่ใช้หวีผมเสร็จ และล้างทำความสะอาดหวีสัปดาห์ละ ๑-๒ ครั้ง โดยแช่หวีไว้ในน้ำอุ่น ๆ หรือน้ำอุ่นผสมยาสระผมประมาณ ๑๕-๒๐ นาที แล้วใช้แปรงสีฟันที่ไม่ใช้แล้วขัดคราบสกปรกออกจากหวี จากนั้นล้างหวีด้วยน้ำสะอาดเช็ดให้แห้ง

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพและเขียนการดูแลรักษาของใช้ส่วนตัวของนักเรียน

ชื่อของใช้ส่วนตัว.....

วิธีการดูแลรักษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า (การติดตะขอ)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า (การติดตะขอ)
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๔๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

วิธีการซ่อมแซมเสื้อผ้า

เสื้อผ้าที่เราสวมใส่เป็นประจำ เมื่อใช้ไปนาน ๆ อาจทำให้เกิดการชำรุดเสียหาย เช่น กระดุมหลุด ตะขอหลุด กระเป๋าสุด ดังนั้นเราจึงควรรู้จักซ่อมแซมเสื้อผ้า เพื่อจะได้ใช้เสื้อผ้าอย่างคุ้มค่า และยังช่วยประหยัดรายจ่ายได้อีกด้วย

๑. ประโยชน์ของการซ่อมแซมเสื้อผ้า

การซ่อมแซมเสื้อผ้าได้ด้วยตนเองนั้น ทำให้เราได้รับประโยชน์ ดังนี้

- ๑) ช่วยยืดอายุการใช้งานของเสื้อผ้าให้นานยิ่งขึ้น
- ๒) ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของตนเองและครอบครัวได้
- ๓) เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว เช่น รับจ้างซ่อมแซมเสื้อผ้าต่างๆ เป็นต้น
- ๔) เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- ๕) ทำให้เกิดความภาคภูมิใจที่สามารถซ่อมแซมเสื้อผ้าด้วยตนเองได้

๒. วิธีการซ่อมแซมเสื้อผ้า ด้วยการติดตะขอ

การสวมใส่หรือถอดเสื้อผ้าโดยไม่ระมัดระวัง อาจทำให้ตะขอหลุดออกได้ ดังนั้นนักเรียนจึงควรรู้จักการเย็บหรือเปลี่ยนตะขอ เพื่อสามารถซ่อมแซมด้วยตนเองได้

๑) วัสดุอุปกรณ์ มีดังนี้

- กรรไกร	- เข็มเย็บผ้า	- ด้าย
- ตะขอแบบแผ่นโลหะ	- เข็มหมุด	

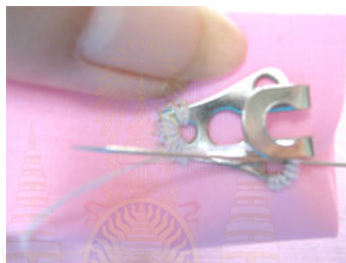
๒) การติดตะขอ มีขั้นตอนดังนี้

การติดตะขอเกี่ยว ใช้สำหรับติดขอบกระโปรง และขอบกางเกง

การติดตะขอเกี่ยวขนาดใหญ่ ควรทำตามขั้นตอนดังนี้

วางตะขอเกี่ยวตรงตำแหน่งที่ต้องการติด แหวงเข็มลงใต้ผ้า ในรูกลมบนตะขอแล้ว เย็บแบบเรียงเส้นด้ายหรือแบบคัทเวิร์คจนเต็มช่อง

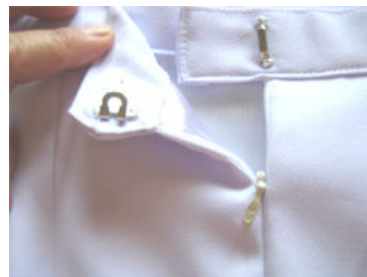

แหวงเข็มลงบนผ้าในรูกลมจนใกล้รอยเดิม ระวังอย่าให้เส้นด้ายทะลุออกด้านนอก เย็บจนครบ ๓ รู

วิธีการติดตะขอรับ ควรทำตามขั้นตอนดังนี้

วางตะขอรับในแนวตั้ง กระระยะให้พอดีกับแนวซิปและตรงกับตำแหน่งของตะขอเกี่ยว แหวงเข็มใต้ผ้าเย็บแบบเรียงเส้นด้ายหรือแบบคัทเวิร์คลงในช่องตะขอทั้ง ๒ ช่อง แล้วตัดเก็บซ่อนด้ายให้เรียบร้อย

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า (การติดตะขอ)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า (การติดตะขอ)

รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกขั้นตอนการติดตะขอ

วัสดุและอุปกรณ์

๑.....

๒.....

๓.....

๔.....

ขั้นตอนการติดตะขอ

๑.

๒.

๓.

๔.

ติดผลงาน

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การจัดโต๊ะเขียนหนังสือและกระเป๋านักเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การจัดโต๊ะเขียนหนังสือและกระเป๋านักเรียน
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

การจัดโต๊ะเขียนหนังสือ

โต๊ะเขียนหนังสือเป็นบริเวณที่ใช้สำหรับเขียนหนังสือต่าง ๆ เช่น การบ้าน รายงาน หรือ วาดภาพ และใช้ว่างสมุด หนังสือ อุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ควรจัดวางให้มีพื้นที่เพียงพอต่อการใช้งาน และเป็นระเบียบเรียบร้อยสามารถหยิบใช้งานได้สะดวก

กระบวนการจัดโต๊ะเขียนหนังสือ

๑. วางแผนการทำงาน

กำหนดเป้าหมายในการจัดโต๊ะเขียนหนังสือ

- เพื่อให้โต๊ะเขียนหนังสือเป็นระเบียบ
- เพื่อให้โต๊ะเขียนหนังสือมีพื้นที่สำหรับใช้งาน
- เพื่อให้อะไรก็ตามที่หยิบและเก็บสิ่งของบนโต๊ะเขียนหนังสือ
- เพื่อให้ง่ายต่อการทำความสะอาด

๒. กำหนดวิธีการใช้โต๊ะเขียนหนังสือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๒.๑ แยกประเภทสิ่งของที่ต้องการจัดเก็บ

๒.๒ หนังสือวางเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ หันสันหนังสือออกด้านนอก โดยใช้ที่คั่นหนังสือกั้นไว้ไม่ให้ล้ม

๒.๓ สมุดวางซ้อนกัน

๒.๔ ดินสอ ปากกา ไม้บรรทัดควรวางในภาชนะที่หยิบใช้ได้สะดวกและมั่นคงไม่ล้มง่าย

๓. ปฏิบัติงานตามแผน

จัดโต๊ะเขียนหนังสือตามที่วางแผนไว้

๔. ประเมินผลการทำงาน

ตรวจสอบผลงานว่าตรงตามเป้าหมายหรือไม่ มีขั้นตอนการทำงานอย่างไร จะได้ปรับปรุงให้ดีขึ้น

การจัดกระเป๋านักเรียน

กระเป๋านักเรียนใช้สำหรับใส่อุปกรณ์การเรียน เช่น สมุด หนังสือ ดินสอ ปากกา ยางลบ ไม้บรรทัด ที่นักเรียนต้องนำไปโรงเรียนและนำกลับมาบ้านทุกวัน การจัดสมุด หนังสือ ตามตารางเรียนและแยกประเภทอย่างเป็นระเบียบ จะทำให้กระเป๋าไม่หนักจนเกินไปสามารถหยิบใช้อุปกรณ์การเรียนได้ง่าย

การจัดกระเป๋านักเรียนมีกระบวนการทำงาน ดังนี้

๑. วางแผนการทำงาน

๑) กำหนดเป้าหมายในการจัดกระเป๋านักเรียน

- เพื่อให้กระเป๋านักเรียนไม่หนักมากเกินไป
- เพื่อให้มีสมุด หนังสือ และอุปกรณ์การเรียนครบตามตารางเรียนในแต่ละวัน
- เพื่อให้หยิบใช้และเก็บได้ง่าย
- เพื่อป้องกันการสูญหาย
- เพื่อรักษาสุขภาพ หลัง ไหล่

๒. กำหนดวิธีการจัดเก็บกระเป๋านักเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ๑) ดูตารางเรียนประจำวัน
- ๒) เตรียมหนังสือและสมุดตามตารางเรียน
- ๓) จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้ครบ และพร้อมใช้งานโดยแยกประเภทหนังสือ สมุด และอุปกรณ์การเรียน
- ๔) จัดเก็บหนังสือ สมุด และอุปกรณ์การเรียนลงในกระเป๋าแยกเป็นหมวดหมู่ให้เป็นระเบียบ

วิธีการจัดกระเป๋านักเรียน

๑. จัดหนังสือ ตามตารางเรียนแล้วจัดวางในกระเป๋าให้เป็นหมวดหมู่
๒. จัดเครื่องเขียน เก็บเครื่องเขียนและของมีคมใส่กล่องดินสอ แล้วใส่ในกระเป๋าให้เรียบร้อย
๓. ทำความสะอาด เก็บเศษขยะออกจากกระเป๋า แล้วใช้ผ้าชุบน้ำสบู่อัดหมาด ๆ เช็ดและใช้ผ้าแห้ง เช็ดอีกครั้ง

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การจัดโต๊ะเขียนหนังสือและการจัดกระเป๋านักเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การจัดโต๊ะเขียนหนังสือและกระเป๋านักเรียน
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับขั้นตอนการจัดโต๊ะเขียนหนังสือและการจัดกระเป๋านักเรียน

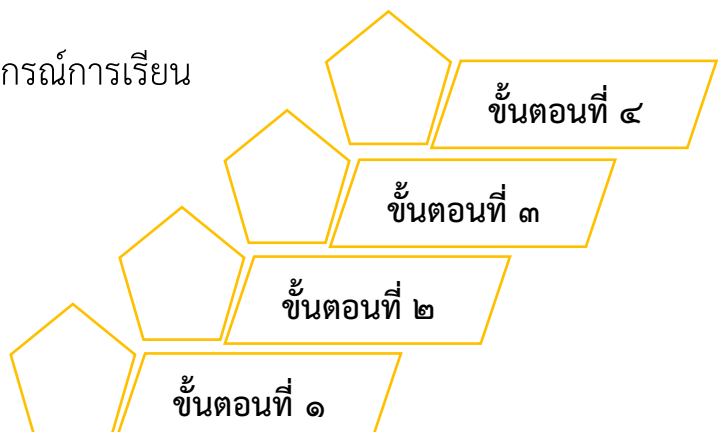
การจัดโต๊ะเขียนหนังสือ

- แยกประเภทสิ่งของที่ต้องการจัดเก็บ
- สมุดวางซ้อนกัน
- ดินสอ ปากกา ไม้บรรทัด วางรวมในภาชนะที่หยิบใช้ได้สะดวกและมั่นคง ไม่ล้มง่าย
- หนังสือวางเรียงจากสูงไปต่ำ หันสันหนังสือออกด้านนอก โดยมีที่คั่นหนังสือกั้นหนังสือไว้ไม่ให้ล้ม

การจัดกระเป๋านักเรียน

- จัดเก็บหนังสือ สมุด และอุปกรณ์การเรียนอย่างละช่อง
- ดูตารางเรียนประจำวัน
- แยกประเภทหนังสือ สมุด และอุปกรณ์การเรียนเตรียมหนังสือและสมุดตามตารางเรียน

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การจัดเก็บเอกสารส่วนตัว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การจัดเก็บเอกสารส่วนตัว
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เอกสารส่วนตัว เป็นเอกสารที่มีความสำคัญกับเจ้าของ เพราะสามารถบอกรายละเอียดของบุคคล โดยเอกสารจะบันทึกรายละเอียดเฉพาะตัวต่าง ๆ ไว้ เช่น ลายมือชื่อ วัน เดือน ปีเกิด ภาพถ่าย ที่อยู่เอกสารส่วนตัวแบ่งตามประเภทได้ ดังนี้

เอกสารส่วนตัวแบ่งเป็น ๒ ประเภท

๑. เอกสารส่วนตัวที่จำเป็นต้องพกติดตัว

เช่น บัตรประชาชน บัตรประจำตัวนักเรียน บัตรโรงพยาบาล ซึ่งการพกติดตัวจะเป็นประโยชน์ในเวลาเมื่อต้องการใช้งาน

๒. เอกสารส่วนตัวที่ไม่จำเป็นต้องพกติดตัว

เช่น สมุดบัญชีเงินฝาก สูติบัตร ทะเบียนบ้าน ซึ่งนักเรียนควร

เก็บเอกสารเหล่านี้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นหมวดหมู่ ไว้ที่บ้าน เพื่อความสะดวกในการหยิบใช้

วิธีการจัดเอกสารส่วนตัว

การจัดเก็บเอกสารส่วนตัวเป็นการเก็บรวบรวมและจัดหมวดหมู่เอกสารที่บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองไว้ให้เป็นระเบียบ เพื่อความสะดวกในการหยิบใช้งาน ดังนี้

เอกสาร	การจัดเก็บ	สถานที่เก็บ
สมุดบัญชีเงินฝาก	ใส่ซองสำหรับสมุดบัญชีเงินฝาก	บ้าน
เอกสารแสดงผลการเรียน	จัดเก็บใส่แฟ้มเอกสาร	บ้าน
สูติบัตร	ใส่ซองเอกสารแล้วเขียนระบุเอกสารที่หน้าซอง	บ้าน
บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวนักเรียน บัตรโรงพยาบาล บัตรห้องสมุด	จัดเก็บในช่องเสียบบัตรของกระเป๋า สตางค์หรือกระเป๋าใส่บัตร	พกติดตัว

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การจัดเก็บเอกสารส่วนตัว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การจัดเก็บเอกสารส่วนตัว
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนวิธีการจัดเก็บเอกสารส่วนตัวตามหัวข้อต่อไปนี้

เอกสาร	การจัดเก็บ	สถานที่เก็บ
สมุดบัญชีธนาคาร		
บัตรประจำตัวนักเรียน		
เอกสารแสดงผลการเรียนรู้		
สูติบัตร		
บัตรประจำตัวประชาชน		
ใบประกาศนียบัตร		
บัตรห้องสมุด		
บัตรโรงพยาบาล		

การจัดเก็บเอกสารส่วนตัวมีประโยชน์อย่างไร

.....

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การจัดตู้เสื้อผ้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การจัดตู้เสื้อผ้า
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เสื้อผ้าที่ซักและรีดเรียบร้อยแล้ว ควรจัดเก็บให้เป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการแขวนหรือพับเก็บในตู้ และแยกประเภทของเสื้อผ้าให้เป็นหมวดหมู่ เช่น กระโปรง กางเกง ชุดชั้นใน

การจัดเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

๑. เสื้อผ้าที่ต้องรีด

เช่น เสื้อ กางเกง กระโปรงที่เป็นผ้ายับง่าย เมื่อรีดเสร็จให้แขวน แยกประเภทสีอ่อนและสีเข้ม

๒. เสื้อผ้าที่ไม่ต้องรีด

เช่น เสื้อยืด ชุดนอน ให้พับแยกประเภทเป็นชุด แล้ววางบนชั้นในตู้เสื้อผ้า

๓. เครื่องแต่งกายอื่นๆ

เช่น เข็มขัด หมวกควรจัดใส่กล่องหรือลิ้นชัก

๔. ชุดชั้นในหรือถุงเท้า

พับกางเกงใน เสื้อชั้นใน จัดถุงเท้าเป็นคู่ แล้วม้วน และเก็บในลิ้นชัก

วิธีการจัดตู้เสื้อผ้ามีกระบวนการทำงาน ดังนี้

วางแผนการทำงาน

กำหนดเป้าหมายในการจัดตู้เสื้อผ้า

- เพื่อให้เสื้อผ้าเป็นระเบียบ
- เพื่อให้หยิบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายได้สะดวก

กำหนดวิธีการจัดตู้เสื้อผ้า โดยมีขั้นตอน ดังนี้

- แยกประเภทเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย
- รีดเสื้อผ้าให้เรียบร้อย และใส่ไม้แขวนที่เตรียมไว้สำหรับเสื้อผ้าที่ไม่ต้องรีดพับเก็บให้

เรียบร้อย

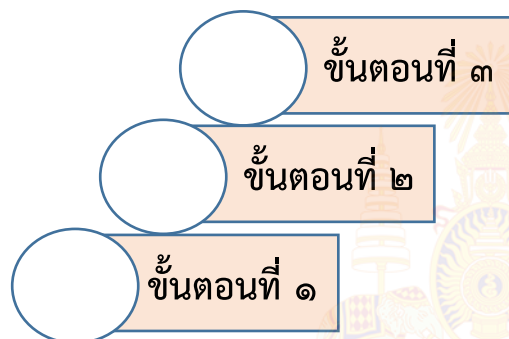
- จัดเก็บเสื้อผ้าที่พับและรีดแล้วแขวนไว้เป็นหมวดหมู่
- เสื้อผ้าที่ไม่ค่อยได้สวมใส่ ควรเก็บไว้ที่ด้านในของตู้ ส่วนเสื้อผ้าที่สวมใส่บ่อยควรวางไว้ใกล้ๆ

เพื่อให้สะดวกในการหยิบใช้

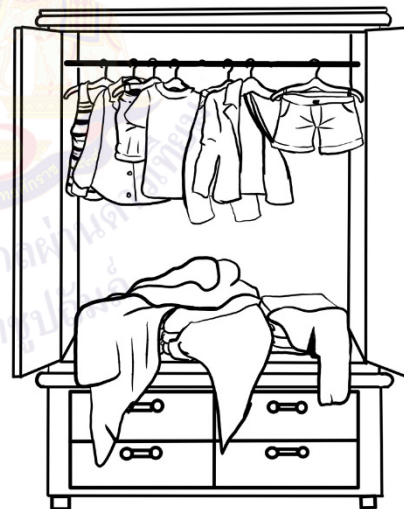
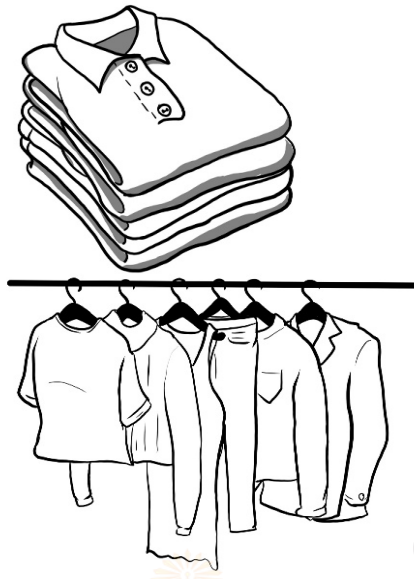
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การจัดตู้เสื้อผ้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การจัดเก็บตู้เสื้อผ้า
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับขั้นตอนการจัดตู้เสื้อผ้า

- ก. รีดเสื้อผ้าที่ต้องรีดแล้วแขวนไว้ พับเสื้อผ้าที่ต้องพับรวมกันไว้
- ข. จัดเก็บเสื้อผ้าที่พับและแขวนไว้ในตู้เสื้อผ้าให้เป็นหมวดหมู่
- ค. แยกประเภทเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

ให้นักเรียนออกแบบตู้เสื้อผ้าของตนเอง

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การประกอบอาหาร เป็นการปรุงอาหารดิบให้สุกด้วยวิธีการต่าง ๆ ทำให้อาหารมีสี รสชาติ และกลิ่นของอาหารที่น่ารับประทาน โดยคำนึงถึงการสงวนคุณค่าทางอาหารเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ ในขณะประกอบอาหาร ผู้ประกอบอาหารต้องฝึกสังเกตการเปลี่ยนแปลงของอาหารจากดิบไปสุกเพื่อ จะได้ว่าอาหารที่สุกพอดีนั้นเป็นอย่างไร และฝึกชิมอาหารเพื่อจะได้รู้จักปรับเปลี่ยนรสชาติอาหารให้ เหมาะสม การประกอบอาหารมีหลายประเภท ดังนี้

๑. **การลวก** เป็นการทำให้อาหารสุก หรือทำให้หมดกลิ่น ที่ไม่ต้องการ โดยใส่อาหารลงในน้ำเดือด เมื่ออาหาร เปลี่ยนสีให้ตักขึ้น

ภาพจาก <https://i1.wp.com/syl.ru/misc/i/ai/200780/890587>

๒. **การรวน** เป็นการทำให้อาหารสุกด้วยน้ำมันหรือน้ำปริมาณ น้อย โดยใส่อาหารลงในน้ำมันหรือน้ำร้อนในกระทะ คนพอสุกแล้วตักขึ้น

ภาพจาก <https://cooking.kapook.com/view142822.html>

๓. **การต้ม** เป็นการทำให้อาหารสุก โดยนำอาหารใส่หม้อ พร้อมกับน้ำแล้วตั้งไฟให้เดือด

ภาพจาก foodiesfeed - www.freepik.com

๔. **การนึ่ง** เป็นการทำให้อาหารสุก โดยนำอาหารวางบนลังถึง เหนือหม้อที่มีน้ำเดือดแล้วปิดฝาครอบไม่ให้ไอน้ำออก

ภาพจาก <https://f.ptcdn.info/891/068/000/q8hylpb5ozlCmF7RI5q>

๕. **การตุ๋น** เป็นการทำให้อาหารสุกจนเปื่อยนุ่ม โดยการนำ อาหารใส่ภาชนะตั้งไฟหรือเหนือภาชนะอีกใบหนึ่งที่มี น้ำเดือดและมีฝาปิด ซึ่งการตุ๋นจะช่วยรักษาคุณประโยชน์ ของสารอาหารไว้ได้เกือบครบถ้วนอีกด้วย

ภาพจาก http://thaifoodsbabe.blogspot.com/2013/03/blog-post_6387.html

๖. **การปิ้ง** เป็นการทำให้อาหารแห้งสุก โดยวางบนตะแกรงเหนือไฟอ่อน ๆ จนกระทั่งสุก

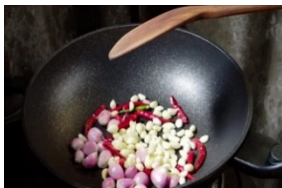
ภาพจาก <https://food.mthai.com/dessert/120254.html>

๗. **การย่าง** เป็นการทำให้อาหารสดสุก โดยวางบนตะแกรงเหนือไฟอ่อน ๆ จนสุกทั้งข้างนอกและข้างใน ในการย่างอาหารไทยมักจะห่อด้วยใบไม้หรือฟอยล์อะลูมิเนียม ใบไม้ที่ใช้ห่อได้แก่ ใบตอง และใบเตย

ภาพจาก photo by jcomp - www.freepik.com

๘. **การคั่ว** เป็นการทำให้อาหารสุกโดยใส่อาหารลงในกระทะและใช้อุปกรณ์ที่มีด้ามถือ เช่น ทัฟฟี่ ตะหลิว เขี่ยคนอาหารกลับไปกลับมาจนสุกหรือเกรียมกรอบตามต้องการ

ภาพจาก <http://www.naibann.com/spicy-paste-from-canned-fish-recipe/>

๙. **การเจียว** เป็นการทำให้อาหารที่ละเอียดหรือเป็นฝอยสุกหรือกรอบด้วยน้ำมัน โดยตักน้ำมันใส่กระทะแล้วใส่อาหารลงไปคนเรื่อย ๆ จนสุกตามต้องการ

ภาพจาก <https://s3-ap-southeast-1.amazonaws.com/photo.wongnai.com/photos/2016/11/03/f6e94d188e1c4ba29eaf983d494>

๑๐. **การทอด** เป็นการทำให้อาหารสุกด้วยน้ำมัน โดยตักน้ำมันใส่กระทะตั้งไฟให้ร้อนแล้วใส่อาหารลงไป พอเหลืองหรือสุกตักขึ้นให้สะเด็ดน้ำมัน

ภาพจาก https://pxhere.com/en/photo/762701?utm_content=shareClip&utm_medium=referral&utm

๑๑. **การจี่** เป็นการทำให้อาหารสุกด้วยน้ำมัน โดยตั้งกระทะบนไฟแล้วทาน้ำมันในปริมาณน้อยให้ทั่วกระทะ แล้วใส่อาหารนั้นนบบนกระทะ กลับไปกลับมาจนสุก มักใช้กับขนม เช่น ขนมแป้งจี่ ขนมบ้าบิ่น เป็นต้น

ภาพจาก https://static.naewna.com/uploads/files2017/images/Screenshot_25621008_131318

๑๒. **การผัด** เป็นการทำให้อาหารชนิดเดียวหรือหลายชนิดสุกรวมกันเป็นอาหารชนิดเดียวและมีรสชาติอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใส่อาหารลงในน้ำมันหรือกระทะร้อน ๆ แล้วผัดกลับไปกลับมาจนกระทั่งสุก

ภาพจาก valeria_aksakova - www.freepik.com

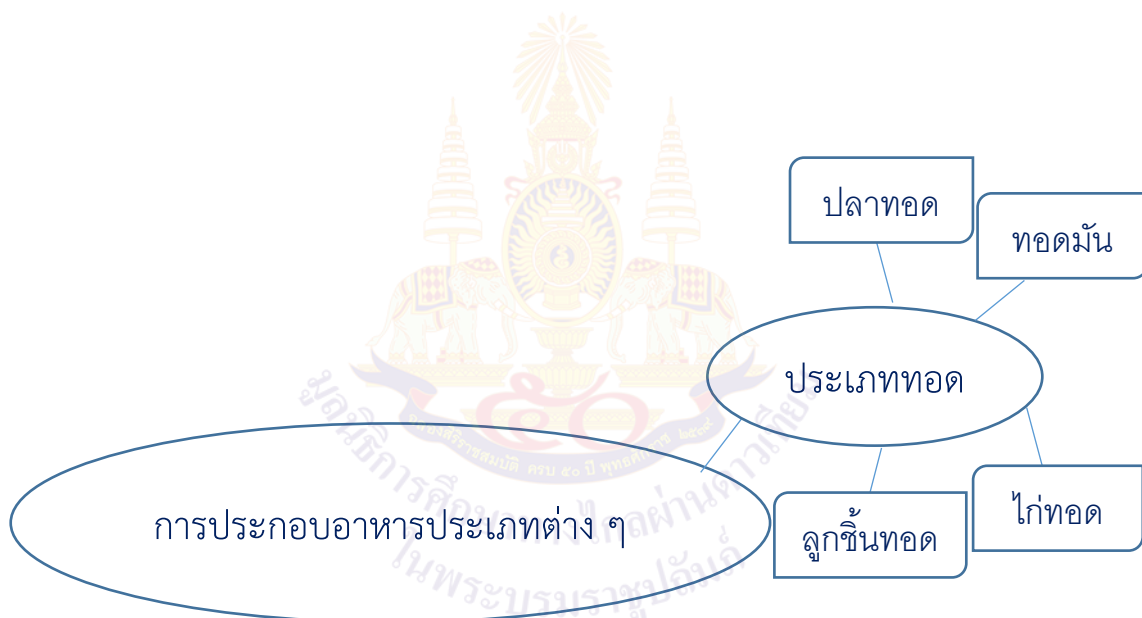

๑๓. **การหุง** เป็นการทำให้อาหารสุก โดยนำอาหารใส่หม้อพร้อมด้วยน้ำเมื่อจนสุกรินน้ำออกให้หมดแล้วตั้งไฟต่อไปจนสุก หรือใส่น้ำพร้อมอาหารให้พอเหมาะ ซึ่งเมื่อน้ำแห้ง อาหารจะสุกพอดีโดยไม่ต้องรินน้ำออก

ภาพจาก <https://www.thespruceeats.com/common-rice-cooking-mistakes-and-how-to-avoid-them-4173674>

ใบงานที่ ๖ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิด เกี่ยวกับการประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ โดยยกตัวอย่างประเภทอาหาร อีก ๔ ประเภท และยกตัวอย่างชื่ออาหารอีก ๔ อย่าง

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต้ม (ไข่)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต้ม (ไข่)
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

วิธีต้มไข่

๑. ล้างไข่ไก่ให้สะอาด วางลงในหม้อที่จะใช้ต้ม เทน้ำเปล่าใส่ลงไป ให้ท่วมไข่พอประมาณ ใส่เกลือ และ/หรือ น้ำส้มสายชูลงไป
๒. เปิดไฟและตั้งเวลา เพื่อให้ได้ไข่ต้มในระดับความสุกที่ต้องการ
 ต้มไข่ ๒ นาที : ไข่ขาวทั้งใบยังไม่สุกดี หรือที่เราเรียกกันว่า “ไข่ลวก” นั้นเอง
 ต้มไข่ ๔ นาที : ไข่ขาวเริ่มสุกแล้ว กับไข่แดงยางมะตูม
 ต้มไข่ ๖ นาที : ไข่ขาวเริ่มสุก ไข่แดงยังมีสีส้ม ๆ อยู่บ้าง
 ต้มไข่ ๘ นาที : ไข่ต้มสุกทั้งใบ
 ต้มไข่ ๑๕ นาที : ไข่ต้มสุกมาก ๆ ทั้งใบ ไข่แดงเป็นสีเหลืองอ่อน
๓. ระหว่างที่ต้มไข่ให้หมั่นคนไข่ให้ไปทางเดียวกัน วิธีนี้จะทำให้ได้ไข่แดงอยู่ตรงกลางไม่ค่อยเอียง หรือติดเปลือกตอนแกะ

ประโยชน์ของไข่ต้ม (ไข่ไก่)

๑. บำรุงสมอง ในไข่ต้ม ๑ ฟองนั้น ประกอบไปด้วยโคลีน ที่เป็นสารอาหารสำคัญต่อระบบสมอง และเซลล์ประสาทมากถึง ๒๐% เพราะฉะนั้นหากทานไข่ต้มเป็นประจำทุกวัน จะช่วยพัฒนาสมองด้านความจำและป้องกันการเป็นโรคอัลไซเมอร์ได้
๒. ลดโอกาสเสี่ยงเป็นโรคหัวใจ ในไข่ต้ม มีไขมันชนิดโอเมก้า ๓ อยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งไขมันชนิดนี้ถูกเรียกว่าเป็นไขมันดี ที่จะเข้าไปช่วยบำรุงหัวใจให้แข็งแรง เพิ่มการดูดซึมสารอาหารในร่างกาย และลดไตรกลีเซอไรด์ที่เป็นไขมันเลวไม่ให้สูงจนเกิน จึงช่วยป้องกันไม่ให้เกิดโรคหัวใจ และมะเร็งเต้านม
๓. บำรุงเล็บและเส้นผมให้แข็งแรง เพราะไข่ต้มอุดมไปด้วยโปรตีน และยังมีสารอาหารที่สำคัญอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น สังกะสี เหล็ก และสารต้านอนุมูลอิสระ ที่จะช่วยเข้าไปบำรุงเส้นผมและเล็บให้แข็งแรงมากยิ่งขึ้น ทำให้เล็บและผมมีความสวยงาม ไม่เปราะหรือขาดหลุดร่วงง่าย
๔. เต็มไปด้วยสารอาหารที่สำคัญต่อร่างกาย ไข่ต้มสุกนั้น เป็นอาหารที่เรียกได้ว่าเต็มไปด้วยคุณค่าทางโภชนาการที่สำคัญต่อร่างกายแบบครบถ้วนในราคาเพียงหลักหน่วยเท่านั้น เพียงแค่ทานไข่ต้มวันละฟองเป็นประจำทุกวัน ก็จะช่วยให้ได้รับสารอาหารที่ครบถ้วนได้โดยง่ายแล้ว และถ้าหากทานคู่กับอาหารอื่น ๆ ก็จะได้ยิ่งได้คุณประโยชน์มากขึ้นไปอีก
๕. สร้างกระดูกให้แข็งแรง การเสริมสร้างกระดูกให้แข็งแรง ทั้งในวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ สามารถทำได้ด้วยการทานแคลเซียมและฟอสฟอรัสเยอะๆ ซึ่งทั้งสองสารอาหารที่สำคัญนี้ ก็มีอยู่ใน

ไข่ต้มจำนวนมาก ยิ่งถ้าหากได้ทานร่วมกับนมจัดเป็นประจำ ก็จะช่วยลดความเสี่ยงที่จะเป็นโรคกระดูกพรุนในอนาคตได้

๖. **ช่วยลดน้ำหนัก** ไข่ต้ม ๑ ฟองนั้น ให้พลังงานแค่ ๘๐ กิโลแคลอรี เมื่อทานเข้าไปแล้วจะรู้สึกอิ่มเป็นเวลานาน ไม่จำเป็นต้องหาอาหารทานบ่อย ๆ และยังให้สารอาหารที่ครบถ้วนโดยไม่ต้องกังวลเลย ไข่ต้มจึงเป็นอาหารที่เหมาะสมมากที่จะนำมาใช้เพื่อการลดน้ำหนักโดยไม่ส่งผลเสียต่อร่างกาย

๗. **เสริมสร้างภูมิคุ้มกันในร่างกาย** นอกจากการพักผ่อนให้เพียงพอ และการออกกำลังกายเป็นประจำแล้ว เรื่องของโภชนาการก็มีความสำคัญต่อการสร้างภูมิคุ้มกัน โดยเฉพาะการรับประทานอาหารที่มีวิตามินเอ วิตามินดี และธาตุเหล็ก ซึ่งไม่ต้องไปหาที่ไหนไกลเลย เพราะไข่ต้มลูกกลม ๆ นี้มีสารอาหารทั้งสามชนิดครบถ้วนแล้ว

ที่มา <https://www.sanook.com/women/93191/>

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต้ม (ไข่)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การประกอบอาหารประเภทต้ม (ไข่)
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงขั้นตอนการต้มไข่ตามลำดับที่ถูกต้อง
 ขั้นตอนการต้มไข่

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.

ผลที่ได้รับ

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ชื่อ : _____ วัน เดือน ปี _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รับผิดชอบตนเอง

คำชี้แจง

๑. ระบายสีลงใน ☆ ของแต่ละกิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าทำได้ตามระดับการประเมินเหล่านี้
 เพื่อประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน

☆ ปรับปรุง ☆☆ พอใช้ ☆☆☆ ค่อนข้างดี ☆☆☆☆ ดี ☆☆☆☆☆ ดีมาก

กิจกรรม	ระดับความสามารถ
๑. ดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว	☆☆☆☆☆
๒. ซ่อมแซมเสื้อผ้า (การติดตะขอ)	☆☆☆☆☆
๓. จัดโต๊ะเขียนหนังสือและจัดกระเป๋านักเรียน	☆☆☆☆☆
๔. จัดเก็บเอกสารส่วนตัว	☆☆☆☆☆
๕. จัดตู้เสื้อผ้า	☆☆☆☆☆
๖. ประกอบอาหาร	☆☆☆☆☆

๒. นับจำนวนดาวจากตารางข้างบนเพื่อบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

☆ จำนวน..... ☆☆☆☆ จำนวน.....

☆☆ จำนวน..... ☆☆☆☆☆ จำนวน.....

☆☆☆ จำนวน.....

สรุป: วงกลมรอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนับจากข้อที่ได้ดาวมากที่สุด

ปรับปรุง พอใช้ ค่อนข้างดี ดี ดีมาก

๓. กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่นักเรียนวางแผนจะทำเพื่อพัฒนาการเรียนในครั้งต่อไป (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ☐ ตั้งใจเรียนทำงานส่งตามกำหนด ☐ มีความรับผิดชอบ เช่น นำอุปกรณ์มาเรียน
- ☐ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ☐ แสดงความคิดเห็น

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

เด็กดีมีมารยาท

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง มารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง มารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ

รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

มารยาทในสังคม หมายถึง ระเบียบแบบแผนที่ควรประพฤติหรือควรละเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น รวมทั้งชุมชน หรือคนหมู่มาก เพราะเราไม่สามารถอยู่ลำพังในโลกได้ จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นตั้งแต่พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ หรือคนในชุมชน ดังนั้นหากเราไม่มีมารยาทในการทำสิ่งต่าง ๆ ต้องการจะทำอะไรก็ทำ ครอบครัวและสังคมก็จะสับสนวุ่นวายได้

มารยาทในสังคมที่นักเรียนควรรู้ มีดังนี้

มารยาทในการปฏิบัติต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ

บิดามารดา หรือผู้ปกครอง เป็นผู้มีพระคุณและเป็นผู้ที่เลี้ยงดูเรามา เราจึงควรแสดงมารยาทที่ดีต่อท่าน โดยปฏิบัติ ดังนี้

๑. เมื่อบิดามารดา หรือผู้ปกครองกลับมาจากทำงานหรือทำธุระต่าง ๆ เราควรปฏิบัติ ดังนี้

- กล่าวคำทักทายและแสดงความเคารพต่อท่านด้วยความอ่อนน้อม
- ช่วยถือของ แล้วนำไปเก็บให้เรียบร้อย เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
- นำน้ำมาให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองดื่ม
- สนทนาซักถามบิดามารดาหรือผู้ปกครองด้วยถ้อยคำที่สุภาพและอ่อนน้อม

๒. ช่วยเหลือบิดามารดา หรือผู้ปกครองทำงานบ้านต่าง ๆ เท่าที่ทำได้

๓. เมื่อบิดามารดา หรือผู้ปกครองอบรมสั่งสอน หรือตักเตือนเราควรฟังคำสั่งสอน หรือคำตักเตือนด้วยอาการสำรวม แล้วปฏิบัติตาม แต่ถ้าปฏิบัติตามไม่ได้ ควรชี้แจงท่านด้วยความเคารพ และอ่อนน้อม

๔. เมื่อมีเพื่อน ๆ ไปมาหาสู่ควรพาเพื่อน ๆ มาทำความเคารพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เพื่อให้ท่านรู้จักเพื่อน ๆ ของเรา

๕. เมื่อต้องไปธุระกับผู้อื่นเราควรขออนุญาต หรือแจ้งให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองทราบทุก ๆ ครั้งและควรกลับบ้านตรงตามที่แจ้งไว้ หากไม่สามารถกลับบ้านได้ตามเวลาควรโทรศัพท์แจ้งถึงสาเหตุ เพื่อไม่ให้ท่านเป็นห่วงหรือกังวล

๖. ขณะที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองกำลังคุยกัน ควรเลี่ยงออกไปจากบริเวณนั้นอย่างสุภาพ เราไม่ควรนั่งฟังหรือพูดแทรกในขณะที่ผู้ใหญ่กำลังพูดคุยกัน เพราะเป็นการเสียมารยาท

ใบงานที่ ๘ เรื่อง มารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง มารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดรูปภาพจำลองสถานการณ์มารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 ในโอกาสต่างๆ พร้อมตอบคำถาม

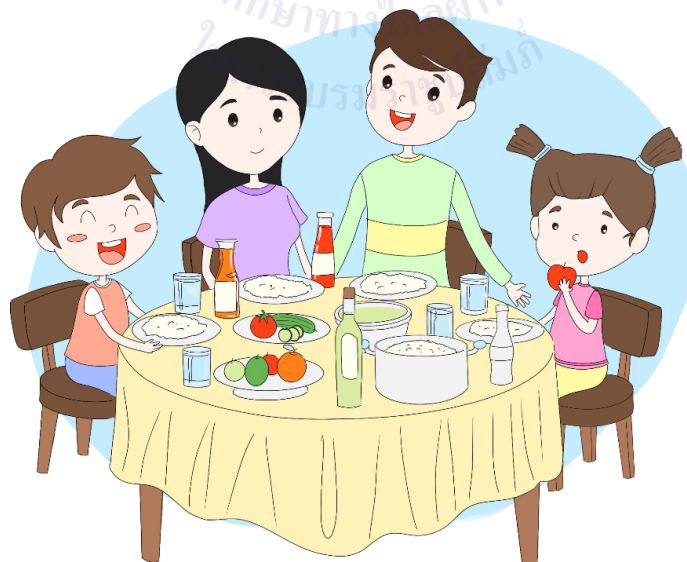
- ☺ สถานที่ในภาพคือที่ใด.....
- ☺ บุคคลในภาพมีใครบ้าง.....
- ☺ พฤติกรรมที่ควรปฏิบัติกับบุคคลในภาพมีอะไรบ้าง.....
- ☺ ถ้าไม่ปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวอย่างไรบ้าง.....

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

มารยาทในการรับประทานอาหาร

ในการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น ควรคำนึงถึงหลักการปฏิบัติตนที่ถูกต้องตามมารยาทที่ดีในการรับประทานอาหาร ดังนี้

๑. ใช้ช้อนกลางในการตักอาหารในสำหรับทุกครั้ง
๒. ไม่เคี้ยวอาหารเสียงดัง
๓. ไม่พูดคุยขณะที่มีอาหารอยู่เต็มปาก
๔. ตักอาหารรับประทานควรระมัดระวังไม่ให้ช้อนส้อมกระทบกัน
๕. ขณะรับประทานอาหารควรระมัดระวังไม่ให้ช้อนส้อมกระทบกัน
๖. ควรใช้ช้อนกลางตักอาหารให้ผู้อื่นบ้าง หรือเสิร์ฟอาหารให้เพื่อแสดงความมีน้ำใจ
๗. ใช้ผ้าเช็ดหน้าหรือใช้มือปิดปากทุกครั้งเมื่อไอหรือจามขณะเคี้ยวอาหาร
๘. การดื่มน้ำดื่มควรดื่มอย่างช้า ๆ ดื่มแบบไม่มีเสียงและควรมีการเว้นระยะบ้าง ไม่ควรดื่มรวดเดียวหมด และไม่ดื่มขณะที่ยังมีอาหารอยู่ในปาก

ใบงานที่ ๙ เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดรูปภาพจำลองสถานการณ์มารยาทในการรับประทานอาหาร พร้อมตอบคำถาม

- ☺ สถานที่ในภาพคือที่ใด.....
- ☺ บุคคลในภาพมีใครบ้าง.....
- ☺ พฤติกรรมที่ควรปฏิบัติกับบุคคลในภาพมีอะไรบ้าง.....
- ☺ ถ้าไม่ปฏิบัติจะส่งผลต่อการรับประทานอาหารอย่างไรบ้าง.....

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องเรียน
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

มารยาทในการใช้ห้องเรียน

ห้องเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้และทำกิจกรรมของนักเรียนและครู การอยู่ร่วมกันในห้องเรียนควรมีความประพฤติที่ต้องปฏิบัติต่อกัน ดังนี้

๑. เข้าเรียนตรงเวลา
๒. ไม่นอนหลับในห้องเรียน
๓. ตั้งใจเรียน ถ้ามีข้อสงสัยควรซักถามครูทันที
๔. เมื่อต้องการถามครูควรยกมือขึ้นก่อน และไม่ควรพูดแทรกขณะที่ครูกำลังสอน
๕. ไม่รบกวนสมาธิของครู เพื่อน ขณะเรียน โดยปฏิบัติ ดังนี้
 - ไม่พูดคุยนอเสียงดัง
 - ไม่ร้องเพลงหรือฟังเพลง
 - ไม่เล่นหรือหยอกล้อกัน
 - งดใช้อุปกรณ์และเครื่องมือสื่อสารทุกชนิด
๖. ไม่รับประทานอาหารและเครื่องดื่มในห้องเรียน
๗. ไม่ทำงานของวิชาอื่นขณะเรียนอีกวิชาหนึ่ง
๘. ไม่ลุกจากที่นั่งขณะที่ครูสอน ยกเว้นเมื่อมีการทำกิจกรรม หรือขออนุญาตครูทุกครั้ง
๙. ไม่ขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้อง ประตูหน้าต่าง หรือพื้นห้องเรียน
๑๐. ไม่อ่านหนังสือการ์ตูนหรือนิยายในห้องเรียน ขณะที่ครูกำลังสอน
๑๑. ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาด ไม่ทิ้งเศษขยะเรี่ยราดและทำความสะอาดห้องเรียน เช่น กวาดพื้น ถูพื้น ลบกระดาน ทั้งขยะทุกวัน
๑๒. ควรใช้สิ่งของต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น อย่างทะนุถนอมเพื่อไม่ให้ชำรุดก่อนเวลาอันควร และหมั่นดูแลรักษาความสะอาดอยู่เสมอเพื่อที่จะได้มีสิ่งของต่าง ๆ ไว้ใช้ได้นาน ๆ
๑๓. มีน้ำใจต่อเพื่อนในห้องเรียน เช่น ให้เพื่อนดูหนังสือเรียนด้วย เมื่อเพื่อนไม่มีหนังสือเรียนช่วยกันทำงานกลุ่มด้วยความเต็มใจ ไม่เกียจคร้านทำงาน หรือเอาเปรียบเพื่อน
๑๔. เชื่อฟังคำอบรมสั่งสอนของครู
๑๕. ทำงานส่งครูให้ตรงตามกำหนดเวลา

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องเรียน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องเรียน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดรูปภาพจำลองสถานการณ์มารยาทในการใช้ห้องเรียน พร้อมตอบคำถาม

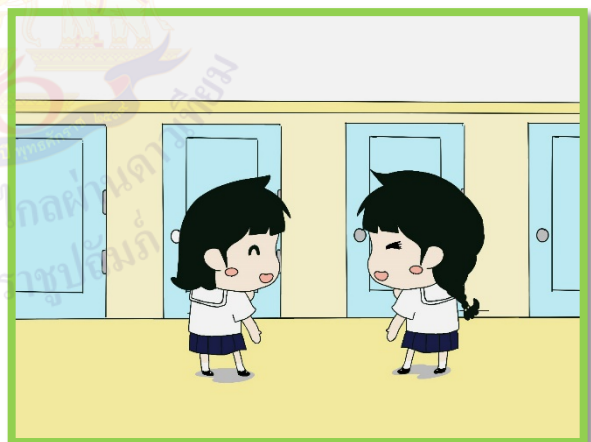
- ☺ สถานที่ในภาพคือที่ใด.....
- ☺ บุคคลในภาพมีใครบ้าง.....
- ☺ พฤติกรรมที่ควรปฏิบัติกับบุคคลในภาพมีอะไรบ้าง.....
- ☺ ถ้าไม่ปฏิบัติจะส่งผลต่อห้องเรียนอย่างไรบ้าง.....

ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม

ห้องน้ำเป็นสถานที่ทำธุระส่วนตัว เราจึงควรรักษาความสะอาดและมีมารยาทในการใช้ห้องน้ำ เพื่อสุขอนามัยที่ดีของตนเองและส่วนรวม

๑. ใช้กระดาษชำระเช็ดรอบๆ ฝารองนั่ง เพื่อทำความสะอาดก่อนใช้งาน
๒. นั่งราบบนฝารองนั่ง ไม่เหยียบบนขอบโถส้วมหรือฝารองนั่ง เพื่อป้องกันการพลัดตกหรือทำฝารองนั่งแตก และเป็นการรักษาความสะอาด ถ้าเป็นผู้ชายควรยกฝารองนั่งขึ้นก่อนเสมอ
๓. ช่วยกันรักษาความสะอาด ไม่ทิ้งกระดาษชำระเรี่ยราด และควรทิ้งในถังขยะที่จัดเตรียมไว้
๔. เมื่อทำธุระส่วนตัวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องราดน้ำทำความสะอาดโถส้วม หรือกดชักโครก เพื่อทำความสะอาดทุกครั้ง และหันกลับมาตรวจความเรียบร้อย
๕. ไม่ขีดเขียนฝาผนัง เพราะจะทำให้สกปรกไม่น่าดู
๖. ถ้ามีผู้รอใช้บริการหลายคน ควรจะเข้าคิว และรอสั่งอย่างเป็นระเบียบ

ควรยืนรอต้านนอก
 ไม่ยืนรอนำหน้าห้องน้ำโดยตรง

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดรูปภาพจำลองสถานการณ์มารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม พร้อมตอบคำถาม

- ☺ สถานที่ในภาพคือที่ใด.....
- ☺ บุคคลในภาพมีใครบ้าง.....
- ☺ พฤติกรรมที่ควรปฏิบัติกับบุคคลในภาพมีอะไรบ้าง.....
- ☺ ถ้าไม่ปฏิบัติจะส่งผลต่อห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างไรบ้าง.....

ชื่อ : _____ วัน เดือน ปี _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เด็กดีมีมารยาท

คำชี้แจง

๑. ระบายสีลงใน ☆ ของแต่ละกิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าทำได้ตามระดับการประเมินเหล่านี้

เพื่อประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน

☆ ปรับปรุง ☆☆ พอใช้ ☆☆☆ ค่อนข้างดี ☆☆☆☆ ดี ☆☆☆☆☆ ดีมาก

กิจกรรม	ระดับความสามารถ
๑. ฝึกแสดงมารยาทในการต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในโอกาสต่าง ๆ	☆☆☆☆☆
๒. ฝึกแสดงมารยาทในการรับประทานอาหาร	☆☆☆☆☆
๓. ฝึกแสดงมารยาทในการใช้ห้องเรียน	☆☆☆☆☆
๔. ฝึกแสดงมารยาทในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม	☆☆☆☆☆

๒. นับจำนวนดาวจากตารางข้างบนเพื่อบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

☆ จำนวน..... ☆ ☆ ☆ ☆ จำนวน.....

☆☆ จำนวน..... ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ จำนวน.....

☆☆☆ จำนวน.....

สรุป: วงกลมรอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนับจากข้อที่ได้ดาวมากที่สุด

ปรับปรุง พอใช้ ค่อนข้างดี ดี ดีมาก

๓. กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่นักเรียนวางแผนจะทำเพื่อพัฒนาการเรียนในครั้งต่อไป (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

☐ ตั้งใจเรียนทำงานส่งตามกำหนด

☐ มีความรับผิดชอบ เช่น นำอุปกรณ์มาเรียน

☐ มีส่วนร่วมในกิจกรรม

☐ กล้าแสดงออกให้มากขึ้น

บันทึกการเรียนรู้ (Learning logs)

ชื่อ : _____ สกุล : _____ วัน _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานี้ในครึ่งภาคเรียน คือ

.....
.....

ฉันน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่านี้หาก

.....
.....

สิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณครู คือ

.....
.....

สิ่งที่ฉันควรปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น คือ

.....
.....

ปัญหาในการเรียนของฉัน คือ

.....
.....

ใบความรู้ที่ ๑๒ เรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ในบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ในบ้าน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้

ความหมายและประโยชน์ของงานช่าง

ช่าง หมายถึง ผู้ชำนาญในการฝีมือ หรือศิลปะอย่างใดอย่างหนึ่ง

งานช่าง หมายถึง การทำงาน หรือสิ่งที่เกิดจากการทำงานของช่าง ซึ่งมีหลายประเภทหลายสาขา ผู้เป็นช่างจึงมักมีคำต่อท้าย เพื่อบอกประเภทหรือสาขาของงานที่ทำ เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างประปา ช่างไม้ ช่างปูน ช่างโลหะ ช่างเขียน ช่างผม ช่างเสริมสวย เป็นต้น

ช่างที่ดีนอกจากจะมีความรู้ในงานของตนแล้ว ยังต้องมีฝีมือหรือศิลปะในการทำงาน ด้วย ความรู้เกี่ยวกับงานช่างอาจได้จากการบอกเล่าสืบต่อกันมา หรือจากการศึกษาเล่าเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประสบการณ์ในการทำงานของช่าง นอกจากจะสร้างเสริมความรู้ของช่างแล้ว ยังช่วยให้มีความชำนาญในฝีมือการทำงาน

งานช่างพื้นฐาน หมายถึง งานช่างเบื้องต้นที่ทุกคนสามารถทำได้ด้วยตนเอง งานช่างพื้นฐานส่วนใหญ่จึงเป็นงานเกี่ยวกับงานซ่อมแซมแก้ไขสิ่งของเครื่องใช้ในบ้านที่ชำรุดเสียหายเล็กน้อย น้อย ๆ หรือสร้างสิ่งของเครื่องใช้ง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนนัก เช่น การเดินสายไฟฟ้าในบ้าน การเดินสายโทรศัพท์ การเปลี่ยนก๊อกน้ำ การต่อท่อประปา การซ่อมแซมโต๊ะเก้าอี้ รั้ว กันสาด ผนังและถนน หรือทางเดินเท้าภายในบ้าน เป็นต้น

☞ ประโยชน์ของงานช่างพื้นฐาน

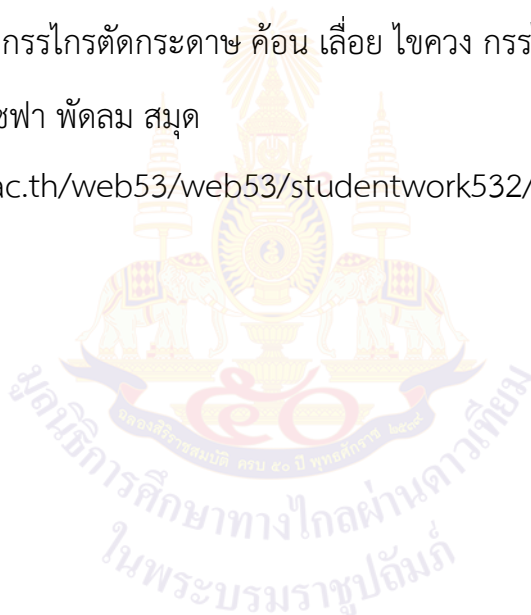
ประโยชน์โดยตรง ที่เห็นได้ชัดคือการมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่างเป็นการประหยัด ทั้งค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ้างช่างอาชีพแล้วยังประหยัดเวลา ไม่ต้องเสียเวลารอคอยว่าจะหาช่างอาชีพได้ หรือแม้ว่าจะต้องว่าจ้างช่างอาชีพก็สามารถควบคุมดูแลการทำงานผลงาน ไม่ให้ช่างเอาเปรียบได้

ประโยชน์โดยอ้อม เช่น การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การซ่อมหรือสร้างสิ่งของเครื่องใช้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานในการทำงานเช่นเดียวกับการทำงานอดิเรกอื่น ๆ นอกจากนั้นจากผลของการทำงาน ยังทำให้เกิดความรู้ความชำนาญ สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ช่างอาชีพได้ แม้ไม่ต้องทำเป็นอาชีพโดยตรง ก็อาจทำเป็นอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวได้เป็นอย่างดี

อุปกรณ์และเครื่องมือ เช่น กรรไกรตัดกระดาษ ค้อน เลื่อย ไขควง กรรไกรตัดกิ่ง

เครื่องใช้ เช่น แก้ว ไม้ โต๊ะ โซฟา พัดลม สมุด

ที่มา : <http://www.sksrt.ac.th/web53/web53/studentwork532/Career/4.html>

ใบงานที่ ๑๒ เรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ในบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ในบ้าน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ งาน และยกตัวอย่างแนวทางการใช้ที่ปลอดภัย

อุปกรณ์เครื่องมือ	เครื่องใช้

ยกตัวอย่างอุปกรณ์เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ พร้อมบอกแนวทางการใช้ที่ปลอดภัย
 ชื่อ.....

แนวทางการใช้ที่ปลอดภัย

.....

.....

.....

.....

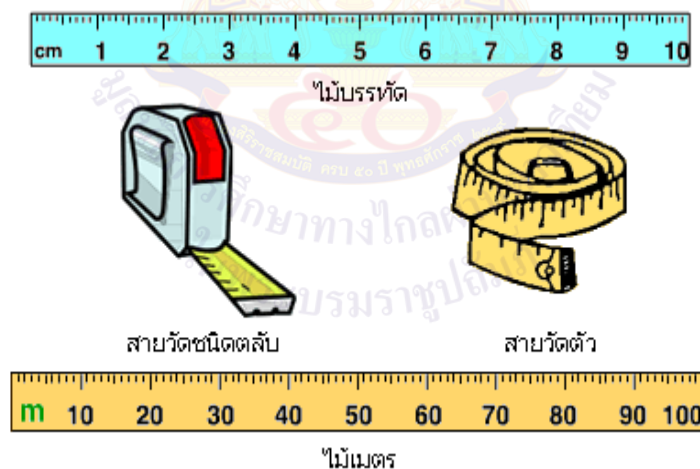
ใบความรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง

เครื่องมือที่ใช้ในงานช่างต่าง ๆ สร้างขึ้นมาเพื่อให้เหมาะกับชนิดของงานและการใช้ ดังนั้นจึงมีลักษณะรูปร่างที่แตกต่างกันไปตามการใช้งาน ซึ่งงานจะดีมีคุณภาพหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับเครื่องมือเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นผู้ที่ใช้เครื่องมือจะต้องศึกษาเรียนรู้วิธีใช้เครื่องมือแต่ละชนิดให้ถ่องแท้ เพื่อจะได้ใช้เครื่องมือได้ถูกต้องและปลอดภัย

เครื่องมือที่จำเป็นในการทำงานช่างที่นักเรียนควรรู้และสามารถนำไปซ่อมแซมเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในบ้าน แบ่งออกตามลักษณะการใช้งานได้ ดังนี้

๑. เครื่องมือประเภทวัด

๒. เครื่องมือประเภทตัดและผ่า

๓. เครื่องมือประเภทตอก

๔. เครื่องมือประเภทจับยึด

๕. เครื่องมือประเภทเจาะ

➤ วัสดุประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในงานช่าง

๑. อุปกรณ์ประเภทยึดตรึง เช่น ตะปู ตะปูเกลียว สลักเกลียว นอต
๒. อุปกรณ์สำเร็จรูป เช่น บานพับ หลอดไฟฟ้า ปลั๊กไฟฟ้า สายยู ขอสับ กลอน เป็นต้น
๓. วัสดุยึดตรึง เช่น กาวยางน้ำ กาวน้ำ กาวลาเท็กซ์ เทปพันสายไฟ
๔. วัสดุประเภทไม้ เช่น ไม้อัด ไม้แปรรูปขนาดต่าง ๆ
๕. วัสดุประเภทโลหะ เช่น สังกะสี แผ่นเหล็กเส้น ท่ออะลูมิเนียม ตะกั่วบัดกรี
๖. วัสดุประเภทเคลือบเงา เช่น สีชนิดต่าง ๆ เซลแล็ก แล็กเกอร์
๗. วัสดุประเภทพลาสติก เช่น พลาสติกแผ่น ท่อพลาสติก สายยาง

ใบงานที่ ๑๓ เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง พร้อมอธิบายวิธีการใช้งาน

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ชื่อ.....

วิธีการใช้งาน

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

➤ ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

การปฏิบัติงาน สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงคือความปลอดภัยเพราะหากเกิดอันตรายจากการปฏิบัติงาน ผลเสียที่เกิดขึ้นอาจจะนำความเดือดร้อนทั้งต่อตนเองหรือต่อผู้อื่น บางครั้งหากเกิดความรุนแรงความเสียหายที่เกิดขึ้นอาจถึงทุพพลภาพ หรือ ถึงแก่ชีวิตฉะนั้น ผู้ปฏิบัติงานควรให้ความสำคัญและคำนึงถึง ดังคำที่ว่า “ปลอดภัยไว้ก่อน”

๑. สาเหตุที่ทำให้เกิดอันตรายจากการทำงาน หลักใหญ่ของสาเหตุที่ทำให้เกิดอันตรายจากการทำงาน สามารถแบ่งออกได้ ๔ ประการ ดังนี้

- เกิดจากผู้ปฏิบัติเอง เช่น การแต่งกายของผู้ปฏิบัติงานไม่รัดกุม ชายเสื้อรุ่มร่าม สวมใส่เครื่องประดับ ร่างกายของผู้ปฏิบัติงานไม่ปกติ มีความเครียด อ่อนเพลีย เจ็บป่วย
- เกิดจากเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เช่น เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่ใช้มีสภาพไม่พร้อม จะใช้งานชำรุด หรืออุปกรณ์บางอย่างหมดอายุ
- เกิดจากการจัดระบบงาน เช่น ระบบงานอาจวางแผนไว้ไม่ดี
- เกิดจากสภาพแวดล้อม เช่น พื้นที่บริเวณปฏิบัติงานไม่เหมาะสม มีแสงสว่างไม่เพียงพอ

๒. แนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย

- ในการปฏิบัติงานต้องมีสติระลึกไว้เสมอว่า คิดก่อนทำและปลอดภัยไว้ก่อน
- โต๊ะบริเวณที่ปฏิบัติงานจะต้องสะอาด
- เก็บเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ให้เป็นสัดส่วนเพื่อสะดวกในการหยิบใช้งาน
- หากปฏิบัติงานไฟฟ้า ควรตัดกระแสไฟฟ้าให้เรียบร้อยเพื่อป้องกันอันตราย
- อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าจะต้องมีการต่อสายดินเพื่อป้องกันไฟรั่ว
- ยื่อนำเครื่องมือที่มีคมใส่กระเป๋าเสื้อหรือกางเกงขณะปฏิบัติงาน
- อย่าใช้ไขควงแทนสว่านหรือสกัด
- อย่าใช้ค้อนหรือตะไบที่มีด้ามหลวมหรือแตก และอย่าใช้ตะไบแทนค้อน
- ก่อนหลังปฏิบัติงานควรตรวจสอบสภาพเครื่องมืออุปกรณ์และทำความสะอาดทุกครั้ง

๓. การป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีการที่ดีที่สุด คือ การป้องกันก่อนที่จะเกิดขึ้นโดยการลดหรือป้องกันอุบัติเหตุ สามารถกระทำได้นี้

- ๓.๑ ตรวจสอบเครื่องมือเครื่องใช้และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- ๓.๒ มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ของร่างกายขณะปฏิบัติงาน
- ๓.๓ จัดบริเวณปฏิบัติงานให้เรียบร้อย ไม่มีสิ่งกีดขวางหรือบดบังแสงสว่าง
- ๓.๔ ขณะปฏิบัติงานในที่สูง ต้องมีเครื่องป้องกัน เช่น เข็มขัดนิรภัย
- ๓.๕ หากปฏิบัติงานใกล้วัตถุไวไฟ ควรมีอุปกรณ์ เช่น ถังดับเพลิงวางไว้ใกล้ ๆ

หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานเราควรยึดหลัก ๕ ส. อันได้แก่ สะสาง สะดวก สะอาด สุขลักษณะ และสร้างนิสัย

ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง ความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

ใบความรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

หลักในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้

การใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานช่าง ควรทำด้วยความระมัดระวัง หากพบว่าเครื่องมืองานช่างที่ใช้เกิดการชำรุดเสียหายควรทำการซ่อมแซมเพื่อป้องกันอันตรายก่อนนำไปใช้งาน

หลักในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ต่างๆ มีดังนี้

๑. หาสาเหตุของการชำรุด

การชำรุดมักจะเกิดจากการใช้งานผิดประเภท และการใช้งานเป็นเวลานาน ทำให้เกิดการบิดหักหรือสึกกร่อน เมื่อตรวจพบการชำรุดควรหยุดใช้ทันที

๒. หาวิธีการซ่อมแซม

ศึกษาวิธีการซ่อมแซมและหาวิธีการแก้ไขเบื้องต้น เพื่อที่จะซ่อมแซมได้ถูกวิธี เช่น การลับมีด ที่หมดความคม ให้มีความคมมากขึ้น หรือวิธีใส่ด้ามค้อนให้แน่นเมื่อตรวจพบว่าด้ามค้อนหลวม

๓. วางแผนในการซ่อมแซม

ควรวางแผนการซ่อมแซมโดยการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ และเครื่องมืองานช่างที่จะใช้ ก่อนการซ่อมแซมเพื่อไม่ให้เสียเวลาในการค้นหาอุปกรณ์และทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน

๔. ตรวจสอบอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ ที่ทำการซ่อมแซมแล้ว

ก่อนนำไปใช้งาน ควรทดสอบว่า อุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้มีส่วนประกอบครบทุกชิ้น และมีความแข็งแรงพอที่จะนำไปใช้งานได้

๕. ซ่อมแซมอุปกรณ์และเครื่องมือช่าง

ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้ด้วยความระมัดระวัง และคำนึงถึงความปลอดภัยไว้เป็นอันดับแรก โดยเฉพาะเครื่องมืองานช่างที่มีความคม หรือเกี่ยวข้องกับไฟฟ้า ควรปรึกษาผู้ใหญ่ให้ช่วยซ่อมแซมให้ เพราะต้องใช้ความรู้และความชำนาญในการทำงานเป็นอย่างมาก

๖. เลือกใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่เหมาะสม

เมื่อวางแผนการซ่อมแซมแล้ว ควรเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือให้เหมาะสมกับการซ่อมแซมนั้น ๆ ด้วย

ใบงานที่ ๑๕ เรื่อง การซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพอุปกรณ์เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ ที่นักเรียนนำมาซ่อมแซม พร้อมตอบคำถาม

สิ่งที่นักเรียนนำมาซ่อมแซมคือ.....

ถ้านักเรียนไม่ซ่อมแซมจะเกิดผลอย่างไร.....

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้

.....

ขั้นตอนในการซ่อมแซม

.....

ชื่อ : _____ วัน เดือน ปี _____
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ช่างคิดซ่อมแซม

คำชี้แจง

๑. ระบายสีลงใน ☆ ของแต่ละกิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าทำได้ตามระดับการประเมินเหล่านี้
เพื่อประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน

☆ ปรับปรุง ☆☆ พอใช้ ☆☆☆ ก่อนข้างดี ☆☆☆☆ ดี ☆☆☆☆☆ ดีมาก

กิจกรรม	ระดับความสามารถ
๑. จำแนกอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	☆☆☆☆☆
๒. ฝึกปฏิบัติใช้เครื่องมือช่าง	☆☆☆☆☆
๓. ความปลอดภัยในการซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	☆☆☆☆☆
๔. เลือกวิธีการซ่อมแซมอุปกรณ์	☆☆☆☆☆

๒. นับจำนวนดาวจากตารางข้างบนเพื่อบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

☆ จำนวน..... ☆☆☆☆ จำนวน.....

☆☆ จำนวน..... ☆☆☆☆☆ จำนวน.....

☆☆☆ จำนวน.....

สรุป: วงกลมรอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนับจากข้อที่ได้ดาวมากที่สุด

ปรับปรุง พอใช้ ก่อนข้างดี ดี ดีมาก

๓. กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่นักเรียนวางแผนจะทำได้เพื่อพัฒนาการเรียนในครั้งต่อไป (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

☐ ตั้งใจเรียนทำงานส่งตามกำหนด

☐ มีความรับผิดชอบ เช่น นำอุปกรณ์มาเรียน

☐ มีส่วนร่วมในกิจกรรม

☐ กล้าแสดงออกให้มากขึ้น

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรียนรู้งานประดิษฐ์

ใบความรู้ที่ ๑๖ เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุในท้องถิ่น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุในท้องถิ่น
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ในแต่ละชุมชนและท้องถิ่น จะพบวัสดุที่เป็นทั้งธรรมชาติและวัสดุสังเคราะห์ อย่างมากมาย ถ้าปล่อยทิ้งไว้คงอาจสร้างปัญหาแก่ชุมชนได้ หากรวบรวมแล้วจะนำมาแยกเป็นหมวดหมู่เพื่อใช้งานต่าง ๆ ก็คงจะก่อให้เกิดประโยชน์ในท้องถิ่นของเราไม่น้อยเชื่อว่าการร่วมกันรวบรวมและคัดแยกจะเป็นแนวทางหนึ่งในการร่วมกันรักษาความสะอาดได้ถ้าเราเก็บก่อนทิ้ง กิ่งไม้ เศษวัสดุอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้วนำมาระบายสีให้มีความแตกต่างกัน เราก็คงจะได้งานที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ อาจพูดได้นั่นแหละคือการเริ่มสร้างงานประดิษฐ์ แต่หากเราใช้เทคนิคแปลกใหม่เราก็จะได้รูปแบบที่แปลกใหม่อย่างมากมาย ดังนั้นงานประดิษฐ์เกิดจากการคิดค้น การสรรหาหรือการดัดแปลงให้เกิดรูปแบบต่าง ๆ และนำไปใช้สร้างงานประดิษฐ์ได้ การนำกิ่งไม้ ใบไม้ ดอกไม้ ส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่เราพบเห็น แล้วนำมาประดิษฐ์สร้างงานตามความคิดสร้างสรรค์เราก็จะได้รูปแบบงานประดิษฐ์อีกมากมาย เราสามารถจำแนกวัสดุที่นำมาใช้ในการทำงานประดิษฐ์ได้ ๒ ลักษณะ คือ

๑. วัสดุธรรมชาติ เป็นวัสดุที่ได้มาจากสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตมีอยู่ทั่วไปตามธรรมชาติซึ่งเกิดขึ้นเองไม่ได้มีใครสร้างขึ้นมา การจะเก็บวัสดุจากธรรมชาติเหล่านั้นมาใช้เราต้องไม่เป็นผู้ทำลายทรัพยากรธรรมชาติด้วย

๒. วัสดุสังเคราะห์ เป็นวัสดุที่เกิดจากการนำแร่ธาตุและสารเคมีมาผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้เกิดเป็นวัสดุขึ้นเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางต่างกัน เช่น โลหะ พลาสติก ไบโสังเคราะห์ เป็นต้น

ประโยชน์ที่รับจากการทำงานประดิษฐ์

๑. ฝึกให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สร้างผลงานให้มีรูปร่างแปลกใหม่ และพัฒนางานประดิษฐ์เดิมให้สามารถใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น
๒. งานประดิษฐ์ที่ใช้วัสดุต่างๆ ที่นำมาประกอบเป็นชิ้นงานสามารถใช้วัสดุอย่างอื่นทดแทนกันได้ และสามารถนำวัสดุที่มีในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
๓. ฝึกให้รู้จักวางแผน ในการทำงานอย่างมีระบบ เป็นขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นการสร้างระเบียบวินัยให้รู้จักทำงาน และมีนิสัยรักการทำงานในงานประดิษฐ์
๔. ให้นักเรียนรู้จักใช้และดูแลรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในงานประดิษฐ์ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับประเภทของงานประดิษฐ์
๕. ฝึกใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทำให้มีสมาธิและมีความสุขในการสร้างสรรค์ชิ้นงานประดิษฐ์ของตนเอง
๖. ฝึกให้นักเรียนรู้จักประหยัด สามารถนำสิ่งของที่เหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนมากนัก
๗. เป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เป็นการสืบทอดและพัฒนาต่อไปจากภูมิปัญญาเดิมสู่การเรียนรู้ที่เป็นองค์รวมและเป็นผลงานของคนไทย
๘. สามารถเพิ่มรายได้ และสร้างอาชีพได้ในอนาคต
๙. เกิดความภูมิใจในชิ้นงานของตนเอง ในระดับหนึ่ง

ที่มา : http://www.bs.ac.th/2548/e_bs/G7/aubonrat/pageB.html

การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า

๑. การใช้อย่างประหยัด คือ การใช้เท่าที่มีความจำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้นานและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากที่สุด
๒. การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก สิ่งของบางอย่างเมื่อมีการใช้แล้วครั้งหนึ่งสามารถที่จะนำมาใช้ซ้ำได้อีก เช่น ถังพลาสติก กระดาษ เป็นต้น หรือสามารถที่จะนำมาใช้ได้ใหม่โดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การนำกระดาษที่ใช้แล้วไปผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อทำเป็นกระดาษแข็ง เป็นต้น ซึ่งเป็นการลดปริมาณการใช้ทรัพยากรและการทำลายสิ่งแวดล้อมได้
๓. การบูรณะซ่อมแซม สิ่งของบางอย่างเมื่อใช้เป็นเวลานานอาจเกิดการชำรุดได้ เพราะฉะนั้นถ้ามีการบูรณะซ่อมแซม ทำให้สามารถยืดอายุการใช้งานต่อไปได้อีก
๔. การบำบัดและการฟื้นฟู เป็นวิธีการที่จะช่วยลดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรด้วยการบำบัดก่อน เช่น การบำบัดน้ำเสียจากบ้านเรือนหรือโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น ก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ส่วนการฟื้นฟูเป็นการรื้อฟื้นธรรมชาติให้กลับสู่สภาพเดิม เช่น การปลูกป่าชายเลน เพื่อฟื้นฟูความสมดุลของป่าชายเลนให้กลับมาอุดมสมบูรณ์ เป็นต้น
๕. การใช้สิ่งอื่นทดแทน เป็นวิธีการที่จะช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติน้อยลงและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก การใช้ใบตองแทนโฟม การใช้พลังงานแสงแดดแทนแร่เชื้อเพลิง การใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี เป็นต้น
๖. การเฝ้าระวังดูแลและป้องกัน เป็นวิธีการที่ไม่ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เช่น การเฝ้าระวังการทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูลลงแม่น้ำ คูคลอง การจัดทำแนวป้องกันไฟป่า

ใบงานที่ ๑๖ เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุในท้องถิ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง งานประดิษฐ์จากทรัพยากรท้องถิ่น
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพ งานประดิษฐ์จากท้องถิ่น แล้วตอบคำถาม

งานประดิษฐ์ในภาพคืออะไร

งานประดิษฐ์ในภาพทำมาจากวัสดุอะไรบ้าง

.....

งานประดิษฐ์ในภาพนำไปใช้ประโยชน์อะไร

.....

นักเรียนทำงานประดิษฐ์ในภาพด้วยตนเองได้หรือไม่

☐ ทำได้

☐ ทำไม่ได้

ใบความรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ประดิษฐ์กระทงสี่มุม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ประดิษฐ์กระทงสี่มุม
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

การเช็ดใบตอง

การเช็ดใบตองนิยมใช้ผ้าฝ้ายเช็ดจากโคนหาปลายรีวใบตองโดยเช็ดทั้งหน้าและหลังของใบตอง

การฉีกใบตอง

๑. ใช้ไม้บรรทัดวัดขนาดก่อนฉีก
๒. ใช้เข็มหมุดจิกแล้วฉีก (ไม้จิ้มฟัน)
๓. ใช้แม่แบบทาบบนใบตองแล้วตัด

การดูแลรักษาผลงาน

๑. ประดิษฐ์เสร็จแล้วต้องแช่น้ำ
๒. นำมาวางในภาชนะแล้วคลุมด้วยผ้าชุบน้ำหมาดๆ
๓. นำใส่ถุงพลาสติกมัดปากถุงให้แน่น
๔. เก็บในตู้เย็น

วัสดุอุปกรณ์

ชื่อ	ภาพประกอบ	ชื่อ	ภาพประกอบ
ใบตองตานี		ถ้วย	
ไม้กลัด		มีด	
กรรไกร		เชียง	

วิธีการประดิษฐ์กระทงมดเดียว

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

๙.

๑๐.

๑๑.

๑๒.

วิธีการประดิษฐ์กระทงสี่มุม

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

๙.

๑๐.

๑๑.

๑๒.

ประโยชน์ของการประดิษฐ์งานใบตอง

๑. เพื่อเป็นภาชนะรองรับอาหาร ขนม
๒. ส่งเสริมความสวยงาม
๓. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๔. ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย
๕. ฝึกทำงานตามกระบวนการทำงาน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานที่สำเร็จ
๖. ฝึกความคิดสร้างสรรค์ และช่วยดำรงเอกลักษณ์ความเป็นไทย
๗. สามารถนำไปสร้างรายได้

ใบงานที่ ๑๗ เรื่อง งานประดิษฐ์จากใบตอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง งานประดิษฐ์จากใบตอง
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๔๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพ งานประดิษฐ์จากใบตอง แล้วตอบคำถาม

วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้

.....

ขั้นตอนการปฏิบัติ

.....

งานประดิษฐ์นี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไร

.....

นักเรียนทำงานประดิษฐ์ในภาพด้วยตนเองได้หรือไม่

☐ ทำได้

☐ ทำไม่ได้

ใบความรู้ที่ ๑๘ เรื่อง งานประดิษฐ์ถุงกระดาษ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง งานประดิษฐ์ถุงกระดาษ
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้

๑. กระดาษสีหรือกระดาษนิยตยสาร
๒. ริบบิ้น
๓. กาว
๔. กรรไกร

วิธีทำ

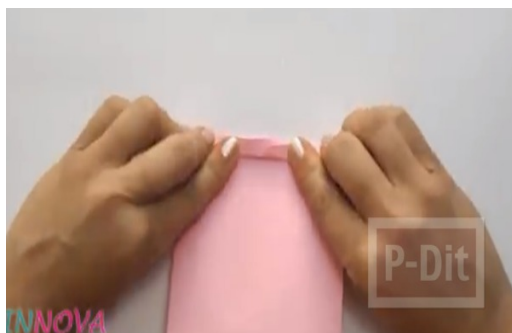
๑. พับกระดาษเป็นสี่ส่วน ติดกาวตรงรอยต่อของกระดาษ

๒. พับด้านล่างขึ้นประมาณ ๓ นิ้ว พับเป็นก้นถุงกระดาษ

๓. พับปลายด้านบนสลับไปมาเป็นหยักสวยๆ

๔. ผูกริบบิ้น ให้สวยงาม

ที่มา : <http://p-dit.com/2014/10/01/5522/>

หมายเหตุ ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ใบงานที่ ๑๘ เรื่อง งานประดิษฐ์กระดาษ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง งานประดิษฐ์กระดาษ
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนออกแบบพร้อมอธิบายขั้นตอนการประดิษฐ์

วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้

.....

วิธีทำ

.....

งานประดิษฐ์นี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไร

.....

นักเรียนทำงานประดิษฐ์ในภาพด้วยตนเองได้หรือไม่

☐ ทำได้

☐ ทำไม่ได้

ใบงานที่ ๑๙ เรื่อง ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนออกแบบพร้อมอธิบายขั้นตอนการประดิษฐ์

วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้

.....

วิธีทำ

.....

งานประดิษฐ์นี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไร

.....

นักเรียนทำงานประดิษฐ์ในภาพด้วยตนเองได้หรือไม่

☐ ทำได้

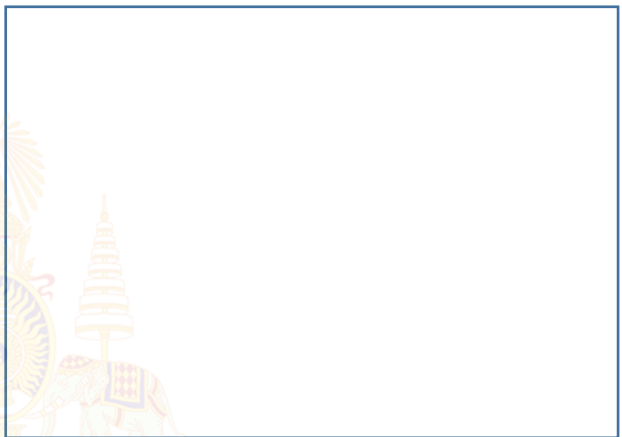
☐ ทำไม่ได้

ใบงานที่ ๒๐ เรื่อง ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุธรรมชาติ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุธรรมชาติ
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนออกแบบพร้อมอธิบายขั้นตอนการประดิษฐ์

วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้

.....

วิธีทำ

.....

งานประดิษฐ์นี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไร

.....

นักเรียนทำงานประดิษฐ์ในภาพด้วยตนเองได้หรือไม่

☐ ทำได้

☐ ทำไม่ได้

ชื่อ : _____ วัน เดือน ปี _____
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานประดิษฐ์

คำชี้แจง

๑. ระบายสีลงใน ☆ ของแต่ละกิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าทำได้ตามระดับการประเมินเหล่านี้
เพื่อประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน

☆ ปรับปรุง ☆☆ พอใช้ ☆☆☆ ก่อนข้างดี ☆☆☆☆ ดี ☆☆☆☆☆ ดีมาก

กิจกรรม	ระดับความสามารถ
๑. จำแนกประเภทของวัสดุที่นำมาประดิษฐ์	☆☆☆☆☆
๒. ประดิษฐ์กระทงสี่มุม	☆☆☆☆☆
๓. ประดิษฐ์ธงกระดาษ	☆☆☆☆☆
๔. ประดิษฐ์สิ่งของวัสดุเหลือใช้	☆☆☆☆☆
๕. ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุธรรมชาติ	☆☆☆☆☆

๒. นับจำนวนดาวจากตารางข้างบนเพื่อบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

☆ จำนวน..... ☆☆☆☆ จำนวน.....

☆☆ จำนวน..... ☆☆☆☆☆ จำนวน.....

☆☆☆ จำนวน.....

สรุป: วงกลมรอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนับจากข้อที่ได้ดาวมากที่สุด

ปรับปรุง พอใช้ ก่อนข้างดี ดี ดีมาก

๓. กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่นักเรียนวางแผนจะทำเพื่อพัฒนาการเรียนในครั้งต่อไป (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

☐ ตั้งใจเรียนทำงานส่งตามกำหนด ☐ มีความรับผิดชอบ เช่น นำอุปกรณ์มาเรียน

☐ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ☐ กล้าแสดงออกให้มากขึ้น

บันทึกการเรียนรู้ (Learning logs)

ชื่อ : _____ สกุล : _____ วัน _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานี้ในปลายภาคเรียน คือ

.....

.....

ฉันน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่านี้หาก

.....

.....

สิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณครู คือ

.....

.....

สิ่งที่ฉันควรปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น คือ

.....

.....

ปัญหาในการเรียนของฉัน คือ

.....

.....

โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เจริญพระเกียรติ
สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

